

INFORMAČNÍ

Z P R A V O D A J

Klub absolventů
Vojenské konzervatoře - VHŠ
Svazu vojáků v záloze ČR

ČÍSLO 104

2/2012

Dámy a pánové, kamarádi a spolužáci,

dovolte mi, abych Vás všechny co nejsrdečněji pozdravil a popřál Vám pevné zdraví a osobní spokojenosti do dalšího života.

V posledním Zpravodaji (103) jsem Vám psal, že nás stále přibývá a tento trend se k naší radosti nezměnil. Dokonce zafungovaly poprvé i naše webové stránky a někteří z Vás si vyplnili přihlášku, která je tam samozřejmě umístěná. Mám také velkou radost, že náš Zpravodaj se elektronickou cestou dostává k našim sousedům a bývalým spolužákům a kamarádům na Slovensko a tam si jej šíří mezi sebou a tak se mi k mému překvapení ozvali mailem kolegové, které jsem neviděl drahnou dobu a mám přislíbenou účast i na našem ročním setkání v Praze. Výsledkem této spolupráce jsou pěkné články p. Václava Foldyny (VHŠ 50-53), které si budete moci přečíst nejenom ve Zpravodaji, ale také na našich webových stránkách. Byl bych rád, kdybyste se nechali panem Foldynou inspirovat a podělit se s námi o své zážitky ze školy a muzikantského života.

Je docela pravděpodobné, že budeme od Vás potřebovat pomoc. Proč? Kastelánem na Roudnickém zámku se stal člen našeho klubu pan Jiří Zirnzák a má spolu s městem Roudnice zájem o to, aby na zámku byla stálá expozice o VHŠ, která tam působila 50 let! Od Vás bychom potřebovali sehnat materiály pro tuto výstavu. Velení armády se zajímalo o to, jestli budeme nápomocni a dovolil jsem si Vaším jménem pomoc přislíbit. Budeme Vás samozřejmě informovat o tom, jak se situace kolem tohoto záměru bude realizovat.

Náš hospodář pan Jiří Jirsa vypracoval stanovy našeho klubu a zamýšlíme Vám je poslat v dalším čísle Zpravodaje k posouzení, tak abyste je mohli na našem setkání v říjnu letošního roku připomínkovat a potom bychom je nechali valnou hromadou, jako nejvyšším orgánem klubu schválit. Budou také vyvěšené na našich webových stránkách.

Snad jsem Vám sdělil všechno co jsem zamýšlel a teď už mi nezbývá nic jiného než se těšit na další spolupráci s Vámi, ale hlavně na 13.10 v DAPu Praha na společné setkání.

Váš Miroslav Průžek st.

Hudba 35. pěšího pluku.

Dnem 8.1.1683 zřídil na základě císařského reskriptu z 16.10.1682 vévoda Georg voň Württemberg-Stuttgart pluk, jehož byl také do roku 1685 prvním majitelem, který nesl od roku 1769 číslo 35. Pluk se původně doplňoval z Francka a Švábska, od roku 1781 z Plzeňska (naposledy z politických okresů

Horšovský Týn, Stříbro, Plzeň, Přeštice, Domažlice). Od roku 1743 měli jeho příslušníci na uniformách červené (od 1767 rakově červené) vyložení a žluté knoflíky. Za svou více než dvousetletou historii vystřídal řadu posádek v celé monarchii. V Plzni byl posádkou v letech 1767-1790, 1801-1806, 1807-1810, 1815-1820, 1824-1837, 1871-1877, 1882-1889 a 1894-1914. Podle jeho majitelů několikrát změnil jméno, např. 1842-1867 Khenvenhüller, 1867-1890 Philippovič a od roku 1890 Daudlebsky ze Sternecku. Zúčastnil se prakticky všech tažení rakouské armády. V jeho řadách sloužil i rytíř Jan Jeník z Bratřic.

První zachycená zmínka o hudbě je z roku 1779 a uvádí se kapelník jménem Johann Zandel. Mezi kapelníky jeho plukovní hudby vynikli zejména František Šmíd (1869/86) a Emil Kaiser (1886/93). Posledním kapelníkem byl od roku 1893 Antonín Kóhler. V roce 1839, když byl pluk posádkou v říšské pevnosti Mohuč, narodil se Josefu Královi, příslušníku plukovní hudby syn Johann Nepomuk, který se stal později známým vojenským kapelníkem a hudebním skladatelem. Jako plukovní pochod se od sedmdesátých let devatenáctého století používala skladba kapelníka Františka Šmída „Philippovič - Marsch“.

V roce 1914 hudba odešla s plukem na srbskou frontu a v roce 1915 se její větší část vrátila k náhradnímu tělesu, které bylo 15.6.1915 přemístěno do Szekesfeherváru, odkud opět odešla na frontu. V Plzni byly nadále hudby maďarských pluků č. 48 (kapelník G. Wirnitzer) a č. 69 (kapelník Josef Horák), s mužstvem převážně české národnosti. Např. u pěšího pluku sloužil pozdější velmi populární vojenský kapelník Karel Eska. Z těchto hudeb po roce 1918 vznikla posádková hudba Plzeň, kterou řídil Josef Horák.

Koncem roku se 1918 se do Plzně vrátil pěší pluk 35, ale začátkem ledna 1919 byl i s hudbou, kterou vedl plukovní bubeník František Eismann, přemístěn do Chebu. Hudba se do Plzně už nevrátila, neboť byla v květnu 1919 odeslána do Lučence jako posádková hudba a v roce 1920 se stala plukovní hudbou pěšího pluku 25. Její bývalý kapelník Kóhler se stal kapelníkem posádkové hudby v Rumburku (vedené u 7. střeleckého pluku).

V Plzni zůstalo náhradní těleso pěšího pluku 35, v jehož stavu byla i posádková hudba řízená Josefem Horákem. V roce 1920 byl pěší pluk 35 sloučen se 35. pěším plukem italské legie a nadále působil jako pěší pluk 35. Od roku 1922 nesl čestný název „Foligno“. Při přeměně posádkových hudeb na plukovní v roce 1920 se posádková hudba Plzeň stala hudbou pěšího pluku 18 a nadále ji vedl Josef Horák. Pěší pluk 35 dostal jako plukovní hudbu dosavadní posádkovou hudbu Ústí nad Labem (což byla bývalá plukovní hudba 88 pluku v Berouně), vedenou do roku 1923 kapelníkem Václavem Jandou. Mezi jeho kapelníky patřili v letech 1920-1939 také Jindřich Chládek (1923-1932) a Václav Thier (1933-1935). V pluku sloužil mimo jiné jako hudebník pozdější kapelník Rudolf Urbanec. Populární byl i dirigent plukovní hudby Alois Lébr. Jako plukovní pochod se hrál Hašlerův pochod „Pětatřicátníci“, který upravil rotmistr Jan Hlaváček.

V roce 1945 byl pěší pluk 35 obnoven v Klatovech a 3.3.1948 znovu pojmenován „Foligno“. Na podzim 1948 se přemístil do Domažlic. Dnem 9.5.1950 mu byl zrušen název „Foligno“ a propůjčen nový název „Čs. bojovníků ve Španělsku“. K 1.10.1954 prodělal reorganizaci na 35. střelecký pluk. Dne 9.5.1955 následovalo přečíslování na 68. střelecký pluk „Čs. bojovníků ve Španělsku“. K 1.10.1958 byl reorganizován, přečíslován a přejmenován na 12. motostřelecký pluk „Juraje Jánošíka“. Od 25.3.1970 nesl nový název „Hronský“.

Pluk zanikl 31.7.1992.

Plukovní hudbu, obnovenou v roce 1946, řídil až do října 1948 dirigent Alois Lébr, kterého vystřídal dirigent Jan Říha. Hudba prošla všemi reorganizacemi a postupně ji vedla řada kapelníků (mimo jiné • v letech 1949-1951 i známý kapelník Karel Šťastný). V roce 1963 byla zrušena a včleněna do hudby 2. motostřelecké divize „Slovenského národního povstání“ (tj. Posádkové hudby Klatovy), která vznikla 1.8.1963 sloučením dosavadních plukovních hudeb 10. motostřeleckého pluku „Karpatského“ (Janovice nad Úhlavou), 11. motostřeleckého pluku „Národního hrdiny Jana Švermy“ (Klatovy) a 12. motostřeleckého pluku „Hronského“ (Domažlice). Posádková hudba Klatovy byla zrušena 1.11.1991. Jako hlavní dirigenti u ní působili: Karel Vintra (1.8.1963-31.12.1964), Jaroslav Dufek (1.1.1965-31.8.1976), František Štejnár (1.9.1976-10.11.1982), Alexander Kudry (1.11.1982-1987) a Miloslav Bulín (1987-1.10. 1991).
Bohumil Pešek.

Mimopražští inspektoři vojenských hudeb.

Předseda našeho Klubu mě požádal, abych seznámil naše členy (nebo jim spíš připomenul) s tím, kteří inspektoři hudeb působili na mimopražských vyšších velitelstvích. Takže jsem zašmátral v paměti jak to bylo v průběhu mé činné služby po absolvování VHŠ VN a nástupu k hudbě 1.tankové divize ve Slaném v roce 1964. V té době byl IVH na velitelství Západního vojenského okruhu v Příbrami mjr. Josef Bláha a Středního voj. okruhu v Táboře mjr. Hynek Domanský, který v prosinci 1964 odešel do důchodu a na jeho místo nastoupil kapelník hudby z Klatov mjr. Karel Vintera. Na Velitelství Východního voj. okruhu v Trenčíně působil v této funkci mjr. Gejza Příbela a následovali mjr. Jozef Žižlavský a posléze mjr. Jaroslav Kala. U ZVO vystřídal J. Bláhu po jeho ustanovení do funkce Hlavního inspektora VH na Generálním štábu kpt. Antonín Bluma. Krátce na to došlo k reorganizaci ČSLA, velitelství ZVO bylo nově vytvořeno v Táboře a tamní Střední voj. okruh byl zrušen. V té době byli v Táboře krátký čas inspektoři dva, t.j. Antonín Bluma i Karel Vintera, který byl v srpnu 1971 pro své politické názory propuštěn do zálohy. A. Bluma zde zůstal ve funkci až do roku 1978, kdy byl přemístěn do Prahy jako St. inspektor VH, zástupce tehdejšího hlavního inspektora pplk. Františka Železnáka. Do Tábora byl přemístěn a do funkce v říjnu 1978 ustanoven kapelník hudby 20. motostřelecké divize mjr. Jaroslav Duffek a vykonával ji do března 1983, kdy náhle zemřel. Funkce byla do října téhož roku neobsazena, neboť se do ní nikdo z mnoha důvodů více či méně známých nehrnul (tím největším asi byl tehdejší velitel ZVO generálplukovník František Veselý). V říjnu 1983 byl do funkce ustanoven opět kapelník hudby 20. msd K. Varý kpt. Jan Pelcl, který ji vykonával do svého odchodu do důchodu v červnu 2003, s výjimkou období let 1995-1998, kdy na vlastní žádost odešel po vykonaném konkurzu na funkci dirigenta PH Tábor. V této době byl do funkce inspektora jmenován kpt. Miroslav Horák, dosavadní vedoucí instruktor skupiny bicích nástrojů a někdejší hornista PH Tábor. Po jeho odchodu do důchodu v říjnu 1998 se vrátil na jeho místo pplk. Jan Pelcl.

To již bylo v době, kdy se tábořské velitelství opět reorganizovalo a byla vytvořena nová velitelství -Západ (v Táboře) a Střed v Olomouci. Olomouckému velitelství byly přepodřízeny hudby Brno, Olomouc a Vyškov a tanním inspektorem byl jmenován pplk. Lubomír Pilka, který v ní působil od ledna 1991 do května 1997, kdy došlo opět k reorganizaci a funkce byla zrušena. Těch reorganizací bylo jako máku, že se v tom snad nikdo nemohl vyznat.

Další tábořské velitelství, tentokrát s názvem Velitelství sil územní obrany 30.6.2003 ukončilo činnost a následujícím dnem bylo transformováno na Velitelství podpory a výcviku. Tímto dnem byly všechny zbývající hudby přepodřízeny pod Odbor zabezpečení Generálního štábu a funkce inspektora byla zrušena. Pplk. Pelcl 30.6.2003 odešel do důchodu. Toto poslední tábořské vyšší velitelství bylo zakrátko redислоkováno do Staré Boleslavi. Přepodřízení hudeb pod "Prahu" jsem již před svým odchodem do důchodu chápal jako předzvěst dlouhodobě slibovaného snižování počtů Generálního štábu AČR, což se v krátké době potvrdilo. Asi po půl roce byly hudby vráceny generálu Ďuricovi do Staré Boleslavi, ale již bez PH K.Vary a PH Brno - ty byly zrušeny a těm zbývajícím byly sníženy tabulkové počty. A ejhle !!! -Generální štáb byl snižen a ani to moc nebolelo. K velitelství do St.Boleslavi byly k neprospěchu věci přepodřízeny i obě pražské hudby - ÚH a PH Praha. Současně byla na Odboru zabezpečení GŠ zrušena funkce Hlavního inspektora, což považuji pro tehdy již úplné torzo vojenské hudební služby za opatření přímo tragické, neboť skončilo dlouhé období, kdy měly hudby v nejvyšších orgánech AČR nějaké zastání. Co se týče inspektorů, tak jen vím, že nějaký čas tu práci ve Staré Boleslavi dělal kpt.Ing.Michal Peter (do zrušení hudby v Klatovech v r.1991 tamní hudebník z povolání a úspěšný adept studia dirigování), po něm při funkci šéfa Ústřední hudby pplk. Viliam Bereš (snad ne jako vedlejšák - Vildo promiň) a v současnosti má v š e c h n y dvě vojenské hudby v odborné podřízenosti v gesci velitele Posádkového velitelství Praha současný inspektor, mjr.Karel Mišák.

Ještě nesmím zapomenout zmínit jednoho kolegu - inspektora. V době od března 1989 do října 1991 bylo Oddělení služby vojsk ZVO v Táboře posíleno o dalšího inspektora hudeb zejména z důvodu enormního nárůstu kontrolní činnosti ve vztahu k tehdy nesmyslnému nařízení nadměrného počtu účinkování hudeb při rozdělení stráží a při večerních prověrkách u všech útvarů na teritoriu ZVO (celé Čechy a Morava) a z toho vyplývající přebujelé agendy. Jako druhý inspektor byl jmenován velitel hudby-hlavní dirigent PH Tábor mjr. Vladimír Elner. Po další reorganizaci, která se tehdy nevyhnula ani vojenským hudbám (v té době bylo hudbám ZVO direktivně zrušeno 79 tabulkových míst vojáků z povolání) byla druhá funkce inspektora na Velitelství ZVO z úsporných důvodů v rámci snižování počtů opět zrušena a Vladimír Elner se vrátil zpět k PH Tábor.

Víc si nevybavím. Snad se mi podařilo obsazování této - mnoha hudebníky za zbytečnou považované a zatracované, z mého pohledu však velmi obtížné a hlavně nevděčné funkce alespoň trochu zmapovat. Pokud by to četli ryze vojenští odborníci, necht' mi prominou zcela jistě nepřesný časový sled a chyby v terminologii názvů všech těch velitelství vznikajících v rámci permanentní transformace armády. Nám, muzikantům to snad až tak nevaří.

Zdravím všechny bývalé kolegy a kamarády.

Honza Pelcl.

Naši jubilanti

<i>90 let</i>	<i>Dr.Jaroslav Procházka</i>	<i>15.7.</i>		
<i>85 let</i>	<i>Václav Červenka</i>	<i>20.7.</i>		
<i>80 let</i>	<i>Vladimír Mikeš</i>	<i>16.7.</i>	<i>Josef Mastrý</i>	<i>23.10.</i>
	<i>Jan Homan</i>	<i>9.8.</i>	<i>Antonín Hlubáček</i>	<i>27.10.</i>
	<i>Vladimír Drahoš</i>	<i>11.8.</i>	<i>Miloš Krasl</i>	<i>25.11.</i>

	<i>František Kysela</i>	17.8.	<i>František Sládek</i>	17.12.
	<i>Jaroslav Hodyc</i>	18.8.	<i>Ladislav Palko</i>	19.12.
	<i>František Tkadlec</i>	28.8.		
75 let	<i>Zdeněk Adamec</i>	13.7.	<i>Milan Kukal</i>	9.12.
	<i>Jiří Frydrych</i>	5.8.	<i>Richard Liegert</i>	18.12.
	<i>Josef Šorejs</i>	6.9.		
70 let	<i>PaedDr. Ma. Jiří Chlápek</i>	10.7.	<i>Lubomír Vicha</i>	19.9.
	<i>František Šimáček</i>	16.7.	<i>Antonín Ploc</i>	24.9.
	<i>Josef Havel</i>	2.8.	<i>Ladislav Hradil</i>	18.10.
	<i>Zdeněk Gregor</i>	11.8.	<i>Miroslav Přížek</i>	28.10.
	<i>Jiří Podnecký</i>	17.9.	<i>Josef Prášil</i>	5.12.
	<i>Jan Buriánek</i>	19.9.	<i>Karel Bělohoubek</i>	29.12..

BLAHOPŘEJEME!

Mezinárodní festival dechových hudeb Praha 2012.

Ve dnech 6. - 7. ledna se konala v Národním domě na Smíchově tradiční Mezinárodní soutěž dechových orchestrů Praha 2012. Pořadatelem byla opět festivalová a organizační kancelář, cestovní agentura Or-fea ve spolupráci se Sdružením dechových orchestrů České republiky, o odbornou stránku se starala NIPOS - Artama Praha, což je příspěvková organizace ministerstva kultury pro neprofesionální umělecké aktivity dospělých a estetické aktivity dětí a mládeže. Do soutěže se letos přihlásilo devět renomovaných dechových orchestrů z celé Evropy od Finska (1), přes Holandsko (2), Německo (2) až po Itálii (1), z domácích se zúčastnily Dechové orchestry ZUŠ Přelouč, ZUŠ Prostějov a Harmonie Šternberk. Jako vynikající organizační tah se ukázalo rozšíření doby vystoupení pro jednotlivé soutěžní třídy - střední 40, vyšší 45, resp. nejvyšší 50 minut, což společně s nesoutěžním limitem pro pódiovou zkoušku poskytlo orchestrům dostatečně důstojné podmínky své prezentace ve stísněných prostorách Národního domu na Smíchově. Pro vaši představu, vždyť jen mannheimská Dechová filharmonie měla více než 80 hráčů! Na druhé straně nepřekvapil malý zájem pražské veřejnosti a účast spíše skalních příznivců dechové hudby z celé republiky v publiku.

V předvečer festivalu se (naštěstí před plným sálem) představil náš nejlepší dechový orchestr Ústřední hudba Armády České republiky se svým velitelem a hlavním dirigentem pplk. Jaroslavem Šípem a dirigentem kpt. Patrikem Spinkem. Svou interpretační kvalitou a repertoárovou nabídkou byl tento koncert ukázkou profesionality, ke které mohou naše i zahraniční zájmové dechové orchestry s úctou vzhlízet.

Jako povinné skladby v soutěžní kategorii dechových orchestrů byly letos tradičně vybrány kompozice domácích autorů - jubilantů - Karel Bělohoubek (*1942): Reminiscence, Zdeněk Lukáš (1928 - 2007): Pražská slavnostní hudba, resp. Pavel Staněk (*1927): Velká plavba 1492 - Kolumbus. V kategorii brass bandů se festivalu zúčastnil pouze jediný holandský soubor, který přednesl povinnou skladbu Renaissance od Angličana Petera Grahama. Výsledky soutěže včetně všech ocenění jsou k nahlédnutí v příložené tabulce.

Všechny orchestry přijely na soutěž výborně připravené, za což jim patří velký obdiv a poděkování. Při celkovém hodnocení se projevilo několik obecných problémů stylové interpretace. Ukázalo se, že kritériím jako jsou souhra,

technické a rytmické provedení, či kvalita tónu věnují orchestry velkou pozornost. Také ladění – věčný problém (nejen) dechového orchestru – se dirigentům daří chvályhodně precizovat, podobně jako zvolená tempa ve vztahu k technickým schopnostem hráčů. Aby však hudba nepůsobila „odehraně“, je nutné vystihnout její charakter, tedy vycizelovat pro každý hudební styl rozdílnou artikulaci a frázování, rozdílnou velikost a tvar dynamiky, rozdílnou sílu akcentů, balanci zvuku, rozdílné odstíny barevné směsi, a zvláště vystihnout rozdílný charakter hudby. Tato nadstavba mnohým orchestrům schází, a to nejspíš z důvodu, že na ni nemají čas. Velká repertoárová šíře dechových orchestrů předpokládá též velké množství hudebních stylů, které musí dirigent ovládat a které musí orchestrální hráči pochopit. V tomto směru přejí dirigentům a jejich orchestrům hodně štěstí a trpělivosti v jejich záslužné, krásné a náročné činnosti.

plk. MgA. Václav Blahunek, Ph.D.
šéfdirigent Hudby Hradní stráže a Policie ČR

Mezinárodní festival dechových hudeb Praha 2012 **VÝSLEDKOVÁ LISTINA**

BRASS BANDY - VYŠŠÍ TŘÍDA

stříbrné pásmo

Brassband Harp en Luit Vuren - Nizozemí 427

HARMONIE - STŘEDNÍ TŘÍDA

bronzové pásmo

United Lumo-PPO Wind Orchestra - Finsko 372

stříbrné pásmo

Jugendkapelle Leutkirch – Achtal - Německo 422

HARMONIE - VYŠŠÍ TŘÍDA

stříbrné pásmo

Dechový orchestr ZUŠ Vl. Ambrose Prostějov 406

Koninklijke Harmonie Caecilia Ohe en Laak - Nizozemí 429

Thijs Tonnaer - Zvláštní cena poroty za dirigentský výkon

Dechový orchestr ZUŠ Přelouč 442

Cena poroty za nejlepší provedení povinné skladby
vítěz kategorie

HARMONIE - NEJVYŠŠÍ TŘÍDA

stříbrné pásmo

I Filharmonici - Itálie 411

Cena poroty za nejlepší provedení povinné skladby

zlaté pásmo

Harmonie Šternberk 451

Mannheimer Bläserphilharmonie e.V - Německo 456

vítěz kategorie **-LAUREÁT FESTIVALU**

Z P R Á V A**o kontrole hospodaření s finančními prostředky „KLUBU VK – VHŠ „
v roce 2011**

Dne 24.1.2012 byla provedena roční kontrola hospodaření s finančními prostředky „KLUBU VK – VHŠ „ , při ÚSV v záloze za období od 1.1.2011 do 31.12.2011 revizorem KLUBU Ing. Pavlem OLÍKEM za přítomnosti ekonoma Ing. Jiřího Jirsy

Kontrola byla zaměřena na :

- Účetní doklady
- Pokladní knihu (Příjem – Výdej)
- Výpis od Fio Banky (měsíční vyúčtování)
- Pokladní hotovost

Příjem za rok 2011 ke dni 31.12.2011

převod finančních prostředků z roku 2010.....	77 809.51 Kč
příjem v roce 2011 (viz PK- počát.stav pokladny).....	539.00 Kč
(příspěvky PK + BÚ)	21 300.00 Kč
(BÚ úroky)	154.72 Kč
(jiné neziskové příjmy)	1 500.00 Kč
C e l k e m :	101 303.23 Kč
Slovy: (jednostojedna tisíc třistatři korun 23 haléřů)	

Vydání za rok 2011 ke dni 31.12.2011

nákup drobný hmotný majetek (taška na spisy)	665.00 Kč
poštovné, telefony	40.00 Kč
provozní režie	495.00 Kč
poplatky bance	960.50 Kč
daň z úroků	16.00 Kč
pohřební výdaje (kytice)	818.00 Kč
výdej fin. (odměny staré radě).....	26 000.00 Kč
C e l k e m :	28 994.50 Kč
Slovy: (dvacetosumtisíc devětsetdevadestátčtyři koruny 50 haléřů)	

CELKOVÝ STAV ke dni 31.12.2011

stav pokladny	3 721.00 Kč
stav banky ČS	0.00 Kč
stav banky Fio – b	0.00 Kč
stav banky Fio – s	68 587.73 Kč
C e l k e m :	72 308.73 Kč
Slovy: (sedmdesátdvatisíc třistaosm korun 73 haléře)	

ÚČTY u Fio Banky

(číslo BÚ 2800198771/2010) – spořicí

(číslo BÚ 2800198772/2010) – běžný

Podrobné pohyby peněžních částek na BÚ (od našich členů, členské příspěvky a odečty za úkony Fio Banky) viz na měsíčních vyúčtování založených u ekonoma.

Poznámka k výdajům:

Výdaje jsou doloženy stvrzenkami (viz PK)

Z Á V Ě R E M:

Ve finanční agendě revizní kontrolou nebyly shledány zásadní nedostatky. V rámci ustanovení nové Rady Klubu byly předány všechny dokumenty k vedení „KLUBU“, Finanční dokumentace, Zápisy z výborových schůzí, Kartotéka.

Knihy zápisů výborových schůzí minulého výboru není k dohledání, způsobeno úmrtím zapisovatele.

Veškerá dokumentace má platnost 5 roků.

„KLUB“ disponuje 2 kusy razítek (předseda + ekonom). Další razítko se svým jménem používá předseda ke korespondenci.

Ing. O L Í K Pavel – revizor

Ing. J I R S A J i ř í – ekonom

Praha dne. 24 ledna 2012

Schváleno na schůzi Rady dne:

M i r o s l a v P R Ů Ź E K - předseda

Informace ekonoma klubu.

Rozhodnutí posílat Zpravodaj elektronickou poštou nám ročně ušetří celkem zajímavou částku nákladů na tisk a poštovné, nemluvě o tom, že i práci. Vytisknout, složit, zastrčit a zalepit do obálky, nalepit známku, adresu, přátelé to jsme ve dvou dělali celý den, i když se jednalo jen o 216 Zpravodajů.

Dnes nás je 359, zatím, protože asi 42 členů se neozvalo a nezaplatilo. Členství je dobrovolné. Každý má právo kdykoli z klubu vystoupit a pokud nemá potřebu to oznámit a prostě jen přestane komunikovat, prosím, je to jeho volba. Zveřejňujeme seznam těch, které vedeme jako neplatiče, protože na příště již s nimi nebudeme počítat ani se Zpravodajem. Neberte to jako pranýř. Důvod je hlavně ten, že někteří zaplatili, ale uvedli špatně variabilní symbol a já je nemohu dohledat. Neradi bychom vyloučili někoho neoprávněně. Prosím, pozorně si tento seznam přečtete a pokud v něm zjistíte své jméno přestože jste zaplatili, dejte mi co nejdříve vědět. Celkem víme o třech, kteří zaplatili a nevíme kdo to je.

Je tady také problém s členy a členkou ze Slovenska. Informace, že mohou zaplatit na náš účet na Slovensku, kterou jsem dostal na přepážce v bance a kterou jsem zveřejnil v jednom minulém Zpravodaji, není zcela pravdivá. Je to totiž podmíněno dalšími podmínkami, které jim doposud tuto platbu znemožňují. Zatím tedy s nimi dále počítáme a já se pokusím tento problém do VČS vyřešit. Podle mých záznamů jde o 4 členy.

Vrátím se k první větě, kterou jsem začal svojí informací. Je to věta důležitá. Umožnila nám totiž přistoupit k rozšíření statutu čestného členství na členy, kteří dovršili věku 85 let. Doufám, že na podzim bude schválen VČS návrh stanov Klubu absolventů VK a VHS. V něm zakotvujeme, že každý člen, který dovrší věku 85 let, stává se čestným členem a je od toho roku osvobozen od placení členských příspěvků, aniž by mu byla krácena jeho práva. Pro rok 2013 se to týká 22 členů.

Seznam členů, kteří nezaplatili do 31.3.2012

-jméno	-čl.č.-	-ročník-
-Bárdiová Marianna PhDr.	- 4046-Malachov, Slovensko-	-
-Brož Jaroslav	- 4996-Praha 5,	-

-Čech Josef	- 285-Rožďalovice,	-	-
-Černý Zdeněk	- 324-Roudnice nad Labem,-	-	-
-Donef Petr	- 0-Litoměřice,	-1973	-
-Drahoš Vladimír	- 449-Praha 7,	-	-
-Fabiánek Aleš	- 5009-Boskovice,	-	-
-Fait Luboš	- 5069-Praha 3,	-1976	-
-Haas Vladimír	- 652-Chomutov,	-	-
-Hamrský Petr	- 4187-Praha 1-Hradčany	-	-
-Hanyk Miloš	- 694-Praha 2,	-	-
-Havran Jaroslav	- 4763-Bratislava,Slovensk-	1966	-
-Holásek Vlastimil	- 789-Praha 10-Hostivař,	-	-
-Hoza Václav	- 871-Praha 10,	-	-
-Hradil Ladislav	- 4764-Prostějov,	-1959	-
Janda Miroslav	- 5008-Most,	-	-
-Kalhous Milan	- 5123-Visky u Letovic,	-1982	-
-Klíma Miloslav	- 1218-Roudnice nad Labem,-	-	-
-Lavrík Ján	- 5124-Bánská Byst.,Sloven-	1955	-
-Lhotský Jiří Mgr.	- 3604-Roudnice nad Labem,-	1966	-
-Malík Vladimír	- 4997-Roudnice nad Labem	-	-
-Matoušek Václav	- 5122-Tábor,	-1968	-
-Mikulka Antonín	- 1849-Praha 5	-	-
-Musil Pavel	- 5088-Litoměřice,	-	-
-Neruda Jan	- 0-Roudnce nad Labem	-	-
-Pčola Peter	- 2114-Snina, Slovensko	-	-
-Petřík Zdeněk	- 4633-Benešov,	-	-
-Průcha Lubomír	- 4032-Třeboň,	-	-
-Říha Miloslav	- 0-Praha 5,	-1976	-
-Skočdopole Miroslav	- 2529-Praha západ,	-	-
-Spěvák Jiří	- 2611-Roudnice nad Labem	-1958	-
-Stárek Jiří	- 2625-Praha 4-Pankrác,	-	-
-Stárek Josef	- 2626-Kroměříž,	-	-
-Stolár Peter	- 4583- Hradec Králové,	-	-
-Strítecký Hynek Bc.	- 4988- Čejkovice,	-2006	-
-Šíp Jaroslav	- 4738-Nučice	-	-
-Vávra Vít	- 4584-Vrbice	-	-
-Vejvoda Jaromír	- 3180-Praha 4-Modřany,	-	-
-Voplakal Miroslav	- 4039-Praha 4	-	-
-Zadrazil Stanislav	- 0-Jeseník	-1952	-
-Žalud Antonín	- 3430-Březnice	-1964	-
Celkem 42 členů			-Ing. Jiří Jirsa

Dopřejte si společných setkání!

Když mě můj spolužák Honza Novák na sklonku minulého roku požádal o napsání článku do Zpravodaje Klubu absolventů naší školy, divil jsem se. Nejsem dosud členem Klubu a koho by zajímal pohled řadového absolventa na školní léta s odstupem čtyřiceti let? Ovšem ta každoroční setkání spolužáků, která s některými „kluky“ z ročníku 1969 -1973 podnikáme, stojí za malé vzpomínání.

Když přibližuji s odstupem času přátelům a dětem ty čtyři roky studia v Roudnici, nechtějí uvěřit. I mně ty vzpomínky v kontextu s dnešní dobou připadají šílené. Z více jak padesáti patnáctiletých nováčků přečkalo první

týdny ve škole jen 36. I já bych utekl, kdybych věděl kam. To, že již naši předchůdci nazvali onu instituci Bastilou, bylo docela příhodné. Pokoj s třinácti lůžky, v umývárně plechový žlab se studenou vodou. Vždy v sobotu několikaminutová možnost osprchování teplou vodou v místnosti, připomínající neblaze proslulé komory koncentračních táborů. Návštěvy domova třikrát v roce, včetně prázdnin. Povolení obyčejné vycházky do města byla zcela v rukou a libovůli velitelů a profesorů. Nejen sebemenší kázeňský přestupek, ale také známka čtyři a pět z jakéhokoli předmětu znamenala zákaz opuštění zámku. U maturitních předmětů až do vylepšení známky. Pro některé z nás skutečný čtyřletý arest. K tomu doba nastupující tuhé politické normalizace po ročním nádechu vůně demokracie v roce 1968. Doslovné „vymývání“ mozků (v roce 2000 bude ráj na zemi, nebudou peníze, každý dostane co k životu bude chtít a jiné bláboly...) nás, tehdejší pubescenty, provázelo nejen ony čtyři roky.

Snad právě tato tvrdá životní zkušenost některé z nás spojila až do dnešní doby. Jsme pojeni jakýmsi dávným poutem studentských let, kdy naše společně strávené chvíle byly několikanásobně delší našich vrstevníků na civilních středních školách či konzervatořích. I v tom našem prostředí byli velitelé a profesori, kterých jsme si vážili a kteří si uvědomovali naši zranitelnost v tom citovém vakuu, které nás obklopovalo. Lidé jako Václavů, Pichlík, Šimáně, Kuneš, Křivanec, Eis a další zůstali v mé mysli jako ti, jimž jsem zapomněl poděkovat právě za ten obyčejný, přátelský přístup člověka, který má toho druhého připravit do reálného života a ne ho ponižovat a zneužívat k posílení vlastního ega.

Jsme trochu zvláštní ročník. Maturovali jsme v roce padesátého výročí založení školy a polovina z nás zakládala hudbu v Košicích. Každé naše kulaté setkání bylo zároveň i výročí školy. Tak jsme od setkání po deseti letech v pravidelných pětiletých cyklech až do roku 2008 slavili i vznik roudnické vojenské školy. Tehdy jsme dospěli k názoru, že naše srazy budou probíhat každoročně a zájemci mohou zůstat na celý víkend. Pro kamarády z Moravy a ze Slovenska vítaná možnost poznat i zajímavá místa v okolí ubytovny. Zároveň jsme naši akci pojali i tématicky. V roce 2009 jsme zdolali vrchol hory Říp, kterou někteří z nás pokořili naposledy právě v 1. ročníku roudnických studií. V dalším roce jsme navštívili letní výcvikový tábor v Chrastné, jehož základy jsme v roce 1970 stavěli. Smutný pohled na současný zanedbaný stav někteří z nás vylepšili výstupem na nedaleký Ještěd. No a loni jsme navštívili Vejprty, místo vojenského zimního výcviku... Pro většinu z nás velký zážitek. Ubytování pár metrů od státních hranic se vzpomínkou na ostnaté dráty vedle ponurých kasáren a vybydlené, neudržované domy. Dnes udržované městečko s nově budovaným náměstím, spojujícím Česko s Německem – Vejprty a Bärenstein s kopcem, kterému vévodí rozhledna s pěknou vyhlídkovou restaurací. I tady jsme využili všech možností k návštěvám zajímavostí.

Při vzpomínkách a srovnávání s lety minulými si uvědomujete jaké je to štěstí, že můžeme „být u toho“. Z 36 absolventů školy nás dosud žije asi 30. Naposledy nás opustil Paľo Hamaj, který právě v Chrastné prožíval s námi bezvadné chvíle, jak sám říkal a po jeho smrti potvrdila i jeho dcera. A tak vzpomínáme na Ríšu Procházku, Ctibora Letošníka, Pepu Razima a další...

Dnes se už všemu smějeme. Chceme si užít společná setkání a víme, že se máme rádi i přes mnohé odlišnosti v názorech i způsobu života. Spojila nás náhoda a my jsme za ni vděční. Jsme zodpovědní za svůj život a svobodní v jeho volbě a směřování. A víte kam jedeme letos? Na Bouřňák, kde jsme

absolvovali náš první lyžařský výcvik! No nebude to zážitek?

Když jsem procházel jména ve vedení Klubu absolventů, vedle Honzy Nováka jsem viděl Milana Kasana, při mé misi v Kroměříži velká opora, rozený vůdce a organizátor akcí, výborný pozounista, se kterým jsem mohl hrát v místním tanečním orchestru. Říša Rataj – v té kroměřížské době nejbližší kamarád a rebel, který chtěl „změnit svět“. No a třeba i Karel Mišák – dlouholetý kolega z litoměřické hudby, se kterým dodnes hraji ve společné kapele...

Svět je malý, život krátký a to zlé se z mysli časem vytěsni. Zůstávají společné vzpomínky a pokud je budou oživovat společná setkání, jen dobře! Kdo si na podobnou činnost dosud nenašel čas, nebo ji považuje za ztrátu času, o hodně přichází! Myslím, že jsem s tou přihláškou do Klubu dlouho otálel....

Petr Donef, ročník 1969 -1973

Reportáž z ročníkového setkání

Stalo se tradicí, že se spolužáci našeho ročníku pravidelně scházejí, aby si připomenuli výročí našeho vyřazení z Vojenské hudební školy. Připomínáme si onen slavnostní den 02.08 srpna 1953 když jsme stáli seřazení v slavnostním vycházkovém stejnokroji čsl. armády, všichni poddůstojníci z povolání v hodnostech četař, anebo rotný na hřišti Spišské kapituly ve Spišském Podhradí, jako absolventi tříletého studia v letech 1950-1953. Od té doby uplynulo již 59 let.

Po příchodu na setkání, konaného letos dne 31.03.2012 v restauraci "U Rozvařilů" v pátém poschodí OD Bílá Labuť jsme si provedli kontrolu účasti, přečetli omluvenky a pozdravy některých nepřítomných, doplnili neúplnou evidenci zesnulých spolužáků. Sešlo se nás spolu 23, což činí z počtu 117 vyřazených absolventů necelých 20%. Jiný je poměr ke stavu žijících. Naše řady totiž opustilo již 63 spolužáků, a ve 2 případech se jedná o neověřené informace. Pak počet 23 přítomných by znamenal 44% účast. Také se mezi námi vyskytují případy nezvěstných a nedostupných kolegů, anebo spolužáků, kteří o setkání neprojeví ani v minulosti jakýkoliv zájem. Mezi ně patří například Jaroslav Hudeček, Zdeněk Bezušek, Václav Klouda, Jan Matoušek. Mně osobně na setkání tentokrát chyběli Honza Hájek, který se z německého Triere po operaci nemohl dostavit, dále Pepík Březina, taktéž omluven pro překonaný infarkt, Milan Kotala, rovněž nepřítomen z důvodů momentálních zdravotních potíží. Ostatní přítomní svou pravidelnou účastí dávají najevo, že jsou na svoji školu hrdí a rádi si v kolektivu žijících „starců“ zavzpomínají na studijní léta na Slovensku.

Náš ročník je svým způsobem výjimečný. V první řadě jsme pětatřicátníci, to je ročník našeho narození. Pak jsme jediný ročník který své tříleté studium absolvoval na Slovensku ve Spišském Podhradí, a jak správně zadefinoval tuto skutečnost plk.Mgr. Standa Horák, máme všichni zahraniční vzdělání, rovněž z dostupných informací jsme současně první, kdo začal s organizováním ad rividendum, čili s organizováním setkání po vyřazení, respektive setkání pomaturitních. Zdeněk Kačírek, zesnulý spolužák, někdejší kulturní referent Slovanského domu v Praze vstoupil do úzké spolupráce s plk.Mgr. Stanislavem Horákem, kapelníkem a velitelem ÚH MV, a ve spolupráci s jinými spolužáky této hudby pořídili z policejní evidence adresní seznam spolužáků našeho ročníku a v roce 1973 zorganizovali po 20 letech v historii školy vůbec první setkání.

Bylo to skutečně velkolepé setkání na němž byla zúčastněna převážná část

našich učitelů a velitelů na čele s Rudolfem Urbancem, našim prvním velitelem školy ve Spišském Podhradí a dalších deseti odborných pedagogů. Ještě několikrát se na setkáních našeho ročníku některý z pedagogů objevil, ovšem dnes už je to beznadějně. Standovi Horákovi děkujeme vlastně za všechna další setkání, která organizačně zabezpečuje. V minulosti spolupracoval na organizaci našich schůzek také Jarda Bílý, kapelník velkého dechového orchestru ve Zlíně, který bohužel, již také od loňska začal působit v nebeském orchestru. Dnes mu pomáhá spolužák, Antonín Tichý. S ohledem na skutečnost, že naše řady značně prořídly a „zubatá“ ve své likvidační činnosti nezadržitelně pokračuje, jsme se, více než před deseti léty, uchýlili k setkáním organizovaným s pravidelnou přesností každoročně.

Naše setkání se nesou v duchu vzpomínek, které bývají obohaceny o některé aktuálnosti. Na letošním setkání nás obdařil spolužák, Jarda Machálek, dokumentem spoluvlastnictví pozemku na měsíci. Součástí dokumentace je Lunární ústava a Mapa měsíce s označením pozemku. Já jsem si dovolil spolužákům poskytnout některé statě z mých soukromých memoárů souvisejících s VHŠ. Zatím se mi ozval pouze Miroslav Průžek.

Příští setkání našeho, dnes již výrazně prořídleho kolektivu bývalých žáků, absolventů Vojenské hudební školy studijních roků 1950-1953 ve Spišském Podhradí, se uskuteční v příštím roce ve stejnou dobu již po šedesáté.

Banská Bystrica 06.04.2012

Václav Foldyna

Email: <mailto:vaclav.foldyna@gmail.com>

V poslední době opustili naše řady :

Vladimír Melničenko *22.11.1939 +6.8.2011.

Oldřich Balcar *4.12.1935 +4.11.2011 VHŠ 1951-54 tenor-viola

Václav Šimek *26.10.1932 +13.1.2012 VHŠ 1947-49 baryton-pozoun

Jaromír Mytiska *17.7.1937 +14.1.2012 VHŠ 1952-55 bicí-housle

Josef Kmoch *4.9.1930+6.3.2012 dlouholetý sólista na křídlovku ÚH ČSLA

Jan Novák *8.11.1933 +17.3.2012 hráč na trubku Es

ČEST JEJICH PAMÁTCE !

Motto:

Prožili jsme tři roky na studiích ve Vojenské hudební škole, která byla nesmyslným rozhodnutím vojenských a státních orgánů umístěná v letech 1950-1953 v bývalém kněžském semináři v sídle spišské arcidiecézy, ve Spišské kapituli, ve Spišském Podhradí na teritoriu Východního Slovenska. Byla to léta, krátce po válce, do které ještě stále zapadaly vymoženosti buržoazie, doba, dnes již mnohým znějící jako neskutečná odysea, doba s platností potravinových listků, staré poválečné měny, doba politických přeměn, léta na rozhraní dvou režimů, v období likvidace nežádoucích politických odpůrců proletariátu včetně náboženských institucí, jakož i jiných doznívajících politických rozbrojů po „vítězném únoru 1948“.

Keczsze a Hodossi.

Naši neslavní velitelé čet. Byli to základaři v hodnosti četař. Jeden byl poháněč koní a druhý prý měl nějakou ekonomickou školu. Mluvit však neuměli, místo toho po nás řvali jako bylo zvykem u četařů-seržantů (v maďarské armádě zvaných szakaszvezetők), když veleli svým vojákům.

Utěšovalo nás pouze vědomí, že v tomhle ohledu byli v maďarském pojetí velení, nebo-li klení, nadávání, při udělování rozkazů svým „katonům“ prý světovými mistry. Jaká akce, taká reakce. Když jste v kontaktu s primitivními mezky, musíte umět přiměřeně i reagovat. Nejkomičtější situace vznikaly, když se ti dva blbci opili a předstoupili před rotu s úmyslem vydávat povely. Zůstaly nám po celý život v paměti jejich zkomoleniny, jako třeba při podávání hlášení: „Cúdruch kopitán, chlásim, še třetí tríd nastoupil na fyučení char..charmony...charmeny...“...“Děkuji, harmonie.“ Ukončil trapnou situaci vyučující profesor kpt. Lidický. Anebo při večerním nástupu a čtení jménoslovu celého ročníku se někdo nedopatřením uchichtl. Hodoši na to reagoval: „Kto šmál...kto šmál... nech dobrovolne prihlási, ket nie, budete, cúdruzi, krátkejší čase zbadat čo je vojna. Pasete celý tráva na Pažiti (rozumej náš cvičák, pastvišťa nad Sivou Bradou), taký cvičák dám...kto šmál? Pyl to Klouda! Klouda šmál, podnížil moje nedelitelný vojenská právomoc. Zajtra pôjde do basy. Naposled pýtám, kto šmál.“ Jano Cachovan, bicista, východniar od Bardějova to již nevydržel a replikoval:“Velký bubon, súdruh čatár.“

Korunu všem zkomoleninám možno přičíst náhodě, to když ve třetím ročníku před vánocemi byl četař Keczsze, pro zaneprázdněnost velitele roty, pověřen „vyškolit“ nás na téma vojenské tajemství, neboli ostražitost a bdělost. Shromážděná rota se po nástupu přesunula do prostoru politicko-výchovné světnice, kde jsme vyslechli jak se máme chovat mimo kasáren až pojedeme na Vánoce na dovolenou. Zazněl povel:“Pozor!,Pohov! Sadnúť!“ Čatár Keczsze sa ujal slova : „Cúdruzi, kopitán Zabadal maet veľa povinnosť a neodkladných práca, tak poveril mňa, aby som školil vás čo je to vojenský tajomstvo a aký má vojak dodoržať ostražitník a bdelník. Já nebudem čítať žiadna predpis, ten píše len samý teoria, já radšej povím nieč, čo môže skutočne stať ket pocestujeme na dovolenka domov. Kde nastúpime do motorový vlak tu v Spišské Podhradie, čo môže stať?, nič, lebo motorka je malý a je v nej samá vojaci. Ale pozor!, ket prideme do Spišské Vlahy, musíme ihneď zvýšiť náš ostražitník a bdelník, lebo jeden partia nastúpiť do rýhlik do Košice a druhý, ten väčší skupina nastúpiť do rýhlik čo ide Praha. Rýhlik ide, my vojačik ideme sadnúť kupé. No kde sadneme? Vidíme pekný babička, sadneme do kupé ku pekný babička. Rýhlik ide ďalej ale my nespíme. Babička pýtajet: Vojačik kam cestuje? My nepovíme pravda. Ideme do Pardubice, ale povíme, že ideme do Praha. Rýhlik ide a babička zas pýta. Vojačik maet puška? My povíme , áno mojačik má puška. Víme, že sme neprezradili vojenský tajník, prečo?,lebo každá vojak maet puška. Ale už dáme veľká pozor. Babička pýtajet... a koľko vojačik má puška... a my víme, že babička je nebezpečná čpión. Potom pýta jako volá váš veliteľ, aký máte adresa do kasárna a všetko inakšie otázka dáva. Ale zbytočne, všetko zbytočný, my víme, že babička čpión, že slúžiť pre západný nepriateľ agresor. Rýhlik ide celá noc a my ráno kukneme a vidíme,... Pardubice. Rýhlo vystúpime vlake. Kukneme a vidíme, aj babička vystúpiť a ide za nami.. My ideme po ulici, ale nie domov. Kukneme, babička stále za nami. Ideme a stále ideme a hodíme, hodíme a stále hodíme, stále, kým nestretneme príslušník SNB. (následovala názorná ukážka jak si máme počínať). Zasalutujeme za pochod a ket príslušník kukne na nás...povíme rýchle len jeden slovo...čpión a ukážeme palec ruka, čo sme salutovali za seba a ideme ďalej. Esenbák čpión kytiet, dáet na ruky ten železný povraz. My vrátíme a poďakujem a... ideme žandársky stanica písaeť protokol. Tak povím cúdruzi..., čecko budet. A na prstech začal odpočítávať všetky abstraktní vymoženosti, které nás při oné ostražitosti a bdělosti, či

ochraně vojenského tajemství budou nutně čekat: Pohvala budet, dovolenka budet peňáze budet, čšarža budet, frajerka budet..., čecko budet

Také si většina z nás pamatuje mnohé epizody těchto komických postaviček ze situací výučby vojenské teorie. Třeba opět čatár Keczsze, četl pracně z vojenských předpisů v červené knížce vojenského řádu pasáž o teorii střelby: Projektil při opuštění chlavně ...Hovoríme ústový...ústová rýhlost. Následuje dráha strela...strely Pokračoval pak už jen vlastními slovy asi takto: Cúdruzi vojaci, víte, že guľka od puška, či kanón je ťažký, takže nemôže letieť stále rovno a rovnaký rýhlost, ale že idet stále a stále pomalšie a pomalšie a zem ho ťahaet dole ku zemi. Keť guľka dopadnet na zem, to povíme že, (zde se opět podíval do knihy a ve snaze citovat přesný termín) řekl: Je to uchel topat..topadu...(kurvený ťažkejší slovo..poznámenal). Asi s takovou vážností se přistupovalo v naší poddůstojnické přípravě na profesionální vojenskou dráhu. Tedy na dráhu pouze vojenskou a ta, jak nám potvrdili mnozí z nás ze starších, a naopak, i mladších ročníků, nám, tak nějak vůbec nechyběla při výkonu muzikantského řemesla a mohli jsme ji..., celkem slušně řečeno, postrádat.

Tak jak, podle mého názoru nebylo vhodným řešením umístit, svým posláním a náplní celkem ojedinělou a výjimečnou Vojenskou hudební školu do zapadákov, do Spišského Podhradí, tak nepatřičně na nás působilo i velitelské postavení těchto dvou velitelů. Byli to dva ubožáci, dva nepřináležející lidé, velitelé našich dvou čet a tak trochu i velitelé, de fakto, celé roty, nebo-li, celého ročníku, na které jsme si i po padesáti letech mnozí z nás s příslušnou nostalgií a dnes již jistě i s úsměvem, vzpomněli.

Mladší ročník si s těmito magory poradil podstatně prozaičtěji. Žáci použili tzv. „deku,“ a Keczszeho a Hodošiho ztloukli do modra. Vyšetřování sice proběhlo, ale závěr byl jednoznačný—byli prohlášeni za neschopné pro výkon služby velitelů čet v tak elitní škole jakou vždy byla a v našich myslích neodvratitelně zůstane Vojenská hudební škola.

V Banské Bystrici , březen 2008.

Ze souboru soukromých literárních výtvorů a vzpomínek na léta minulé, absolventa dočasně umístěné VHS ve Spišském Podhradí v letech 1950-1953.

Václav Foldyna, (tenor, housle)

Na poslední výborové schůzi Klubu se rozhodlo, že do Zpravodaje začleníme malé inzertní oddělení, které se bude týkat jediné : sháním, daruji, koupím, prodám a to jediné hudebních nástrojů a notového materiálu.

Inzerce:

Prodám archiv pro dechovou hudbu, svázané sešity, notový papír; noty pro taneční hudbu (pro žáky ZUŠ). VI.Císař tel.:609299952.

Kontaktní adresy

Předseda:

Miroslav Průžek Babákova 2153/8 148 00 Praha 4 Chodov
mobil:724146800, e mail: miroslav.pruzek@centrum.cz

Pokladník:

ing.Jiří Jirsa Nad vodovodem 6, 100 00 Praha 10
mobil: 777666096, e mail:jjirsa@seznam.cz

Redakce Zpravodaje:

Milan Kasan U Parku 2588 413 01 Roudnice nad Labem

mobil: 603983408 e mail: kasanovi@seznam.cz

Internetová stránka Klubu absolventů:

Hynek Strítecký mobil: 724914292 e mail: admin@kavk.cz

**Letní koncerty na Hradě v zahradě Na Valech
(pokud budou zahrady zrekonstruovány).**

- 16.6. Hudba Hradní stráže a Policie ČR
- 30.6. Hudba Hradní stráže a Policie ČR
- 7.7. Ústřední hudba Armády ČR
- 14.7. Hudba Hradní stráže - Fanfárový orchestr
- 28.7. Ústřední hudba Armády ČR
- 11.8. Vojenská hudba Olomouc
- 25.8. Vojenská hudba Olomouc
- 8.9. Hudba Hradní stráže a Policie ČR

Čas koncertů : 10.00-12.00 hod.

Další koncertní činnost ÚH AČR.

Koncerty ke dni rodin:

16.5.	Vyškov	20.5.	Praha-Václavské nám.
17.5.	Olomouc	21.5.	Liberec
18.5.	Kroměříž	22.5.	Karlovy Vary

- 2.6. SHOW v rámci festivalu v Litoměřicích
- 3.6. koncert Brass Band - Vožice
- 20.6. koncert Brass Band - Litoměřice
- 23.6. Fedo Štětí
- 30.8. Olomouc, koncert v rámci festivalu Maršála Radeckého
- 1.9. Kroměříž, koncert v rámci festivalu vojenských hudeb

Koncerty v Městské knihovně v Praze:

20.9., 18.10., 1.11., 13.12.,

(programy budou upřesněny na podzim)

8.11. Koncert v Obecním domě v Praze ke Dni veteránů

Akce civilních orchestrů jsme uvedli v minulém čísle 103.

Z těch nejbližších:

27.5.2012	Vtelenská dechparáda	Jizerní Vtelno u Ml.Boleslavi
3.6.2012	Kněževeská dechparáda	Kněževes u Rakovníka
23.-24.5.2012	Hraj kapelo ,hraj	Praha Křížikova fontána

ZPRAVODAJ č.104 vydala rada klubu - květen 2012.